

ZAKLJUČAK

Mi smo pregledali ukupno 866 lobanja odraslih osoba oba spola, i to: 789 lobanja recentnih Jugoslovena, 62 lobanje starih Slovena i 15 lobanja Avara. Na 789 lobanja recentnih Jugoslovena os Incae je nađena u 20 slučajeva (2,53%). Kost šavova nađene su u 19 slučajeva (2,40%). U celini posmatrane ove varijacije su nađene u 39 (4,93%) slučajeva. Na 62 lobanje starih Slovena nađeno je 8 (1,29%) os Incae a 1 kost šavova (1,61%). U celini posmatrano iznosi 9 (2,90%) varijacija. Nađene su dve kosti šavova na 13 lobanja Avara.

Os Incae javlja se kod čoveka kao anomalija. Međutim, prema uporednoj anatomiji, slične kosti javljaju se normalno kod nekih životinja iz kola kičmenjaka uvek a kod nekih ponekad.

Upoređujući naše rezultate sa rezultatima drugih autora, mi smo mišljenja da dve varijacije, os Incae i kostiju šavova, mogu da se jave kod naroda svih rasa i u svakom delu sveta. Podneblje i način života (standard) nemaju nikakvog uticaja na pojavu ovih anomalija. One su posledica poremećaja u veoma složenim procesima u razvoju i okoštavanju potiljačne kosti, posmatrano filogenetski i ontogenetski. Naime, zbog tih poremećaja, ne spajaju se normalne i prekobrojne tačke okoštavanja potiljačne kosti, ne srastu svi njeni delovi među sobom, te se tako stvore odvojene posebne kosti.

Proučavanje ovih varijacija ima značaja ne samo u morfologiji već i u antropologiji.